

Nr 294.

Av herr **Hagberg** i Luleå **m. fl.**, om sänkning av rösträttsåldern vid alla politiska och kommunala val.

Föregående riksdag vidtog åtgärden att besluta en sänkning av rösträttsåldern vid val av landsting från 27 till 23 år. Det var ett steg på vägen att utjämna det onormala förhållandet att hålla de yngre årsklasserna utanför varje medbestämmanderätt i samhällliga frågor och avgöranden. Ett ändå viktigare steg vore dock att sänka rösträttsåldern, så att denna i görigaste mån motsvarar ungdomens samhällliga skyldigheter.

Ingen torde kunna bestrida, att de unga redan långt före fyllda 23 år ha sig ålagda att i samhällets intresse fullgöra samma skyldigheter till stat och kommuner som de äldre. Många ha redan före den åldern familjeansvar och skyldighet att försörja de närmaste anhöriga, i de fall dessa äro orkeslösa och oförmögna till arbete, för att inte samhället skall behöva ingripa med hjälp. Vid 21 års ålder inträder myndighetsåldern. De unga äro då och redan tidigare mogna att helt ikläda sig betydande samhällliga skyldigheter, såsom skattebetalning, värnplikt o. s. v. Men de anses dock inte mogna att få utöva inflytande i alla de samhällliga frågor, som röra dem själva i så stor utsträckning, just genom de skyldigheter samhället ålagt dem.

I allt vidare kretsar har frågan om sänkning av rösträttsåldern i hög grad aktualiserats. Som ett exempel på detta kan nämnas, att i tidningen Frihet, organ för vårt lands numerärt starkaste politiska ungdomsförbund, skrevs i samband med valet av den nuvarande riksdagen:

»Beträffande rösträtten finns emellertid ännu åtskilligt att göra, innan ungdomens rösträttsfråga kan anses vara löst. Socialdemokraterna dolde ingalunda, att de visserligen betraktade det som ett stort framsteg att rösträttsåldern sänktes vid valen till landsting, men att det naturliga vore, att man hade en mogenhets- och myndighetsålder i detta land. Och att den åldern borde sättas vid 21 års ålder, förefaller oss uppenbart.»

Vi understryka detta uttalande. Det måste anses vara en orimlighet, att den politiska myndighetsåldern är satt till 23 år, då myndighetsåldern i alla andra avseenden är fastställd till 21 år.

Vid valen uttalade sig sedan en folkmajoritet för de riktningar, som framfört detta reformkrav i sin propaganda, en folkmajoritet, som också erhöll majoriteten av folkets valda ombud i riksdagens andra kammare. Såvitt rikets högsta myndighet allvarligen eftersträvar att befämja en utveckling i demokratisk och framstegsvänlig riktning, borde den nu i detta avseende gå in för att på ett tillfredsställande sätt lösa denna fråga.

Med hänvisning till vad här framförts hemställa vi,

att riksdagen måtte besluta sänka rösträttsåldern vid alla politiska och kommunala val till 21 år.

Stockholm i januari 1937.

H. Hagberg.

J. H. Brädefors.

Knut Senander.

Axel Nordström.
